

Jednatřicet let se dělí o zdraví

árce krve Pavel Král při zatím posledním, 212. odběru v Krevním centru Fakultní nemocnice Ostrava.

Foto: FN Ostrava

Pavel Karban

Jako doma si už v Krevním centru Fakultní nemocnice Ostrava připadá Pavel Král (65) z Polanky nad Odrou. Za zdravotníky, kteří jej napíchávají, aby mu odebrali krev či některé z jejích částí, už chodí přes 31 let. Aktuálně má za sebou 212 odběrů. „Spousta sestřiček, co tam byly, když jsem začínal, je už v důchodu,“ usmívá se sympatický senior.

Stát se dárce chtěl Král už v mládí. Nějakou dobu se mu to však kvůli zdravotním důvodům nedařilo. „Nakonec

jsem doktora přemluvil a pustil mě,“ prozrazuje a dodává, že důvodem k dárcovství bylo podělit se a pomoci, když člověk může.

Na odběrech strávil i dva silvestry

Svůj první odběr podstoupil bývalý technolog na aglomeraci ostravské hutě 26. ledna 1995. Od té doby přerušil odběry jen dvakrát. Vždy kvůli zvýšeným protilátkám. „Jednou jsem byl dva roky mimo registr, podruhé rok a půl,“ upřesňuje.

Na odběrových křeslech strávil Král stovky hodin,

z odběrových průkazek má doma malou sbírku. Začal s darováním krve, ke které postupně přidal krevní plazmu, krevní destičky, bílé krvinky i zápis do registru dárců kostní dřeně.

Krevní destičky daroval poprvé v únoru 1996. Pamatuje si to proto, že jeho destičky potřebovali tehdy lékaři pro záchranu desetileté dívky. „Bralo se to ještě na starých přístrojích, kde se z jedné ruky bralo a do druhé se to vracelo, takže dárce musel mít dobré žíly na obou rukou,“ popisuje.

Vzpomíná, jak byl odběr ur-

gentní. „Dokonce několikrát během něj volali ze sálu, že to je nutné. Nakonec mě odstříhli chvilku před koncem a hned to nesli na oddělení. Věřím, že to ta holčička přežila. Dneska má čtyřicet,“ usmívá se a dodává, že s dárcovstvím krevních destiček má spojené i dva silvestry, které kvůli tomu trávil v krevním centru.

Za nejnáročnější odběr považuje Král bílé krvinky.

„Je to na celý den. Nejprve se den předem dělají testy, a pokud jste vhodný dárce pro toho příjemce, dostanete druhý den ráno infuzi, korti-

koidy, díky čemuž nasimulují ve vašem těle šok,“ vysvětluje muž, jenž daroval bílé krvinky dvakrát. Jejich odběr podle něj trvá pomocí separátoru zhruba dvě hodiny.

„Druhý den je člověku, jako by měl chřipku. Je to takový nepříjemný pocit, jak se s tím tělo vyrovnává. Když jsem to pak vykládal v práci kolegovi, tak se divil, proč to dělám, říkal, že jsem blázen. Já mu odpovídal, zda by si myslel to samé, kdyby ty krvinky potřeboval jeho syn.“

Člověk se má rozdělit o všechno, co má

Pavel Král, dárce krve

Král upozorňuje, že není žádným rekordmanem, že existuje víc dárců, kteří mají za sebou i 250 odběrů. Zda je někdy dohoní, neví. Chodit darovat krev však chce do 70 let, což je hranice pro dárce, pokud mu to zdraví dovolí. „Nemám z toho žádné výhody, ale proč bych nedal? Říkám, že člověk se má rozdělit o všechno, co má. O čas, sílu i zdraví s těmi, co to potřebují,“ připomíná dárce.

A těm, kteří mají strach z odběrové jehly, která je větší, a může proto některé zájemce o darování krve děsit, radí: „Buď se nedívejte, nebolí to, anebo myslíte na toho, kdo tu krev dostane. Ten je na tom daleko hůř než vy, a kdyby si mohl vybrat, určitě by šel na ten vpich raději,“ uzavírá dlouholetý dárce.